

m'ho varen sentir el jorn que tinguí el gust de saludarlos en ma darrera estada á Olot.

Els repetesch, donchs, que crech fermament que, ni en rahó del seu origen, caràcter y significació en lo sigle XIII, ni per motiu de la tendencia que li volgué imprimir l'ínmortal Lleó XIII al reformar-la y reorganisar-la, ni en atenció á les llegítimes exigencies que la societat actual pot tindrer respecte als deixebles de Jesucrist, (y ho sont molt especialment els Terciariis); l'Ordre Tercera de S. Francesch s'ha de reduir á una simple confraria relligiosa, com qualsevol altre confraria ó congregació per l'istil, sens altre fi colectiu que fer mensualment una bona Comunió general, més ó menys lluhida al matí, y una funcioneta á la tarde més ó menys nombrosa ó concorreguda. Es clar que aquestes coses han de ferse; pero aconhortarse ab aixó, creurer que les Ordres Terceres en sa vida social y colectiva, no han de passar d'aquí, es desconèixer lo seu caràcter, es empètitir la seva significació, es apartarse del fi primordial qu'es proposá, tant S. Francesch al instituir-la, com Lleó XIII al reorganisar-la y donarli una forma mes adaptable als temps presents. Si les Ordres Terceres sols per aixó servissen, serían certament ben poca cosa, y no mereixerien pas lo títol de *veritables Ordres Relligioses sens vots*, que els hi ha donat l'Iglesia.

Crech, per lo tant, que convé molt, moltíssim que les nostres Ordres Terceres Francescanes surtin de son general ensopiment; y que sens deixar de recordar lo nostre passat gloriós, y fomentant cada día més l'esperit de vera pietat cristiana y seráfica, posin els ulls en lo present y pervindre, fentse càrrech de lo grans que son les necessitats actuals del poble cristiá, y convertintse á si meteixes en poderós instrument de restauració de vida social y cristiana.

Per aixó aplaudesch molt de cor y alabo els bons propòsits que animan á aquesta Ordre Tercera y entre altres mes importants, lo de publicar una fulla cada mes, á imitació y per l'estil de les fulles dominicals, que tan be fan en lo poble cristiá.

Voldria que l'Ordre Tercera d'Olot, per lo mateix que té ses arrels en la montanya y respira son oratje pur y sanítos, se convertís per son zel, per sa activitat seráfica y per los seus bons exemples, en espill en lo qual tinguessen que enmirallarse totes les demés de Catalunya y fins de Espanya.

Que la Verge Immaculada, Patrona de tota l'Ordre Seráfica, y lo P. S. Francesch beneheixin els seus bons propòsits, com jo ho faig de cor, mentres me repetesch de VV. affm. servidor en Jesucrist y germá en S. Francesch.

FRA MIQUEL D'ESPLUGAS
MIN. PROV.

Sarriá 17-VII-907.
